

Den første April 1854

Man siger at ved Alfarvei
Groer ikke Poesien,
Det Skjønne med dets Glemmigei
Det sees kun fra Gangstien.
Dog ikke Alt staaer til at troel!
For her at være sikker,
Vi gaaet er til *Vesterbro*,
Hvor Landeveien ligger.
Strax her et Huus vi standsed ved,
Der *Hakons* Digter fødtes,
Og længer ude, sees det Sted,
Rahbek og *Kamma* mödtes;
I Haverne som ligge nær,
Staaer Rosen, Gyldenlakken –
Og over Söndermarkens Træer,
Det gamle Slot paa Bakken.
Det korte Stykke Landevei
Har Poesi og Minder,
Og see – ifjor man saae det ei, –
En Bygning nu man finder,
Den staaer med Krands og med Flag,
Herinde Liv sig rörer,
Det er i Dag dens Födelsdag,
Og derfor Sang man hörer!
Her kan man faae ved Alfarvei
Hvad der har Aandens Mærker,
Om smaat kun, dog en Glemmigei
Fra Snillets Mesterværker,
En lille Blomst, dog Tanken heel,
Saa smuk, nok værd at eie!
Alt dette paa saa lille Deel
Af vore Alfarveie!
Gid Held og Fremgang være med!
– Flyv Sang, udbred din Vinge!
Det Dygtige paa dette Sted,
Vi vil vort Hurra bringe.
Thi nu, jeg tænker nægtes ei:
– det grundes skal herinde –
Tæt ved den aabne Landevei
Kan hver det Skjønne finde!